

K I L É N Y I   I R M A

urnő őnagys.

Szeged,

Kárász u.14.III.13.

ekonyvtar.sk-szeged

SZLOVÁK LEKTORATUS
(SLOVENSKÝ LEKTORÁT.)
ÁLL. POLG. ISK. TANÁRKÉPZŐ FŐISKOLA SZEGED

Aradszky Pál

ekonyvtar.sk-szeged.hu

Kilényi Irma köszöntését igaz szívvél viszonzom.

Márc.31-én elutaztam óta ma jöttem be első ízben, csak ma olvasom levelét. Azonnal válaszolok. Röstelem, hogy eddig nem tehettem meg.

Sietek megmondani, hogy nem bántott meg Kilényi Irma urnó kijelentése. Csodálkoztam rajta, de nem bántott. Meglepett, mert jól ismerem magamban a stilus magyarosságára való törekvést. Erősebb ez talán a kelleténél is. Különösen erős ez a követelmény a fordításnál, amikor a nyelv szelleméről van szó. Ezzel éppen nem azt akarom mondani, hogy stilusomban hiba írul sem található. De hogy érzésem csalódásán alapuló hiba lett volna az az utolsó mondat, ez nem fért a fejembe. Ezért mondtam, hogy ha látnám a szöveget, meg tudnám mondani, miért fordítottam így. Ezzel el is intéztem magamban az egészet, és már régóta eszembenem volt; aligha jutott volna is valaha.

Most, amikor olvastam levelét, egészen mást kaptam belőle. Nem érzek semmi olyast, mint amelyet a megsértett büszkeség szokott érezni, ha megkapja az elégtételt. Megéreztem ellenben egy csupalélekember lelkiületének szépségét. Jól tudom, milyen ritka az erkölcsi szépség az a fajta, amelynek magva a bossánatkérés, az elégtétel adás. - Tudom tehát értékelni levelét, és tartozom válaszul legkevesebb annyival, hogy egyenesen kimondjam: Nem haragot vagy sértettséget mérsékelt vagy oszlatott el levele, de megmutatott egy lelket, amely értékes, szép, hogy ilyen lépésre képes volt. Lélek, érték, szépség olyan szellemi valóság, amely mágnésesen vonz; tisztelget, megbecsülést és szeretetet kelt. Tiszteltem, nagyra becsültem Kilényi Irmat, és szeretettel vagyok iránta:

Aradurypál.

Szeged, 42, 4.8-án

U. i. Kivánsága szerint: levelét közlöm Bartucz Magdával.